

[Poul H. Møller.]

og tror, at et effektivt forsvar er det bedste værn herimod.

Når vi er enige om, at vort land skal have et forsvar, ligger det klart, at det må være et forsvar med et godt værktøj, hvilket naturligvis også styrker forsvarsviljen blandt vore unge og værnepligtige. Da vi nu ved, at vore jagerfly skal udskiftes omkring år 1980 og vi har et tilbud, der efter alle grundige undersøgelser viser sig at være godt og fordelagtigt for os, vil vi i kristeligt folkeparti af de af mig her nævnte grunde tilslutte os dette indkøb af materiel til vort forsvar. Vi tilsiger forslaget vor velvillige behandling.

Fuglsang (DKP):

Det er nok værd at lægge mærke til, hvordan de, der ellers er ret så påholdende med hver øre, som gives ud af statskassen, her går så let hen over en bevilling, ja, næsten betragter den som en selvfølge — kristeligt folkeparti er endda i stand til at finde en religiøs begrundelse for den — selv om denne bevilling mere end opvejer mange af de såkaldte besparelser, som vi i vinterens løb har gennemført her i tinget, og vel at mærke sådan, at netop de partier, som til daglig er mest påholdende, når det gælder sociale og kulturelle udgifter, her kræver mest ind på dette absolut uproduktive område.

Men i øvrigt: man kan sige meget om statsministeren og forsvarsministeren, men man kan næppe sige, at de mangler dristighed. Det forslag, vi her behandler, om at bruge ca. 2½ mia. kr. til at købe 58 amerikanske krigsfly til udskiftning af udslidte fly omkring 1980, kan jo kun virke som en udfordring, der grænser til dumdristighed, en udfordring til den million fagorganiserede arbejdere, der for få måneder siden fik deres overenskomster forlænget i 2 år uden hensyn til deres ønsker og berettigede krav og uden hensyn til deres demokratiske ret til også at være med til at afgøre deres arbejds- og lønforhold, en udfordring til alle dem, som blev ramt af finanslovens sociale, kulturelle og andre nedskæringer af, hvad der gennem årtier gennem demokratisk kamp er bygget op, en udfordring til det store flertal af landets befolkning, som man under henvisning til landets fattigdom og udefra

kommende vanskeligheder tvinger til at bære byrden af kapitalismens fallit, en udfordring til de halvandet hundrede tusinde danske arbejdere, der som følge af denne politik er kastet ud i arbejdsløshed, og som, netop fordi de er arbejdere, ønsker at udføre nyttigt og produktivt arbejde og ikke at lave duppeditter til krigsfly. Rent bortset fra, at jeg ikke kan se nogen som helst begrundelse for, at man i pressen skriver om det store antal arbejdere, som vil blive sat i beskæftigelse som følge af kompensationer. Det er en udfordring til alle dem, man nu stiller over for alle tiders chok med hensyn til huslejestigninger, til de uddannelsessøgende fra folkeskolen, til alle former for højere uddannelse, undtagen altså, som man ser her, inden for det militære håndværk.

For trekvart århundrede siden advarede Gustav Bang, den eneste socialistiske teoretiker, som socialdemokratiet har frembragt, mod det, han kaldte højfinansens interesse i stadig at øge de militære udgifter, idet han påviste, at det altid skete på bekostning af den store befolkning, som må betale i form af øgede skatter og afsavn af sociale reformer. Men det er jo netop det, hans parti-fæller foreslår her i dag.

For mindre end en måned siden fejrede verden trediveårsdagen for afslutningen af den mest ødelæggende krig i menneskehedens historie. Disse flykøb er — ikke mindst på baggrund af stigningerne i militærudgifterne overhovedet — en hån mod dem, der på ruinerne af det sammenbombede Europa med dets millioner af ofre lovede, at noget sådant skulle ikke få lov at ske igen. Og jeg vil gerne tilføje mod dem, der trods alt har bidraget til at hindre en ny katastrofe, som, trods alle vanskeligheder, har været i stand til at få de forhandlinger i gang, som i øjeblikket foregår.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han mener med, at der findes intet i den aktuelle situation, der tyder på, at dansk flyvevåbens funktion vil miste sin betydning fremover. Er det andet end de militære rådgiveres ønskedrømme, der kommer til udtryk her? Har han tænkt på, at disse flykøb på ingen måde vil lette de i forvejen vanskelige forhandlinger?

Førnævnte Gustav Bang talte ikke blot om storkapitalens interesser i oprustning, han sagde også, at der mellem krigsministe-